

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Nadejda Toma,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul Calendari Dumitru, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 august 2021, în cauza penală în privința lui

Cubreacov Ion XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 31.07.2020 până la 22.01.2021;

Instanța de apel de la 11.02.2021 până la 25.08.2021;

Instanța de recurs de la 12.11.2021 până la 19.01.2022.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 22 ianuarie 2021, Cubreacov Ion a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, și în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități ce vizează circulația substanțelor narcotice, psihotrope și/sau a precursorilor acestora pe un termen de 5 (cinci) ani.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea inculpatului Cubreacov Ion, stabilindu-i o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani.

S-a dispus încasarea din contul lui Cubreacov Ion cheltuielilor judiciare în sumă totală de 3 360,00 (trei mii trei sute șaiszeci,00) lei, suportate în legătură cu efectuarea expertizei și întocmirea raportului de expertiză judiciară.

2. Pentru a se pronunța prin sentință, instanța de fond a stabilit că, Cubreacov Ion având intenția îndreptată spre circulația ilegală a substanțelor narcotice, fără scop de înstrăinare, în mod ilegal, fără autorizația corespunzătoare a cultivat ilegal și păstrat droguri la domiciliul său situat în XXXXX și pe un teren arabil din extravilanul localității XXXXX ce îi aparține mamei sale Cubreacov Angela până la data de 07 iulie 2020, orele 18.05 min. când au fost depistate în stare verde de vegetație și ridicate de către polițiștii Inspectoratului de Poliție Cahul.

Conform concluziilor raportului de expertiză judiciară nr.34/12/3-R-342 din 13.07.2020 s-a stabilit că plantele în stare verde de vegetație în număr total de 59 (cincizeci și nouă) bucăți prezentate la examinare, depistată și ridicată la data de 07.07.2020 în cadrul efectuării percheziției la domiciliul cet. Cubreacov Ion amplasat în XXXXX reprezintă plante de cannabis (câneapă) care conțin componentul stupefiant tetrahidrocannabinol și se atribuie la substanțe stupefiante.

Conform anexei la Hotărârea Guvernului nr.79 din 23.01.2006 cantitatea de câneapă depistată în traficul ilicit, reprezintă cantități deosebit de mari, care în conformitate cu prevederile art. 134¹ alin. (8) Cod penal, reprezintă proporții deosebit de mari.

Conform concluziilor raportului de expertiză judiciară nr.34/12/3-R-343 din 17.07.2020 s-a stabilit că depunerile de substanță de culoare cafenie de pe pereții interiori a celor două fragmente de butelii din polimer (partea de sus și partea de jos) depistate și ridicate la data de 07.07.2020 în urma percheziției efectuate pe terenul extravilan ce aparține familiei Cubreacov Angela și Cubreacov Ion în XXXXX reprezintă rășină de cannabis și se atribuie la substanțe stupefiante în cantitate de 0,457 g.

Conform anexei la Hotărârea Guvernului nr.79 din 23.01.2006 cantitatea de câneapă depistată în traficul ilicit, reprezintă cantități mari, care în conformitate cu prevederile art.134¹ alin. (8) Cod penal, reprezintă proporții mari.

Prin acțiunile sale intenționate Cubreacov Ion, a comis infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, adică, *cultivarea și păstrarea ilegală a plantelor care conțin droguri săvârșite fără scop de înstrăinare în proporții deosebit de mari.*

3. Nefiind de acord cu sentința în cauză, procurorul a declarat apel prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, pronunțarea unei hotărâri noi în partea stabilirii pedepsei penale potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cubreacov Ion să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4)

lit. b) Cod penal și să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activități ce vizează circulația substanțelor narcotice pe un termen de 2 ani; obligarea inculpatului Cubreacov Ion de a achita cheltuielile judiciare în sumă de 3 360 lei în folosul statului, corpurile delictive ce se păstrează la IP Cahul în pachetul nr. 1,2, cantitatea de droguri depistată să fie supusă nimicirii.

În susținerea celor solicitate, procurorul susține dezacordul cu pedeapsa aplicată inculpatului pe care o consideră prea blândă și care vine în contradictorie cu copul pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 august 2021, a fost respins apelul procurorului ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței atacate.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a stabilit că sentința atacată este legală și corectă, iar alegațiile din apelul declarat de către procuror sunt neîntemeiate.

În acest sens, instanța de apel a respins alegațiile procurorului precum că pedeapsa penală aplicată de către instanța de fond este una prea blândă și nu va atinge scopul pedepsie penale, or, instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de Cubreacov Ion, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familie acestuia.

Astfel, inculpatul Cubreacov Ion a comis o infracțiune care conform art. 16 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor grave, la evidența medicului narcolog nu se află (f.d. 65), la locul de trai se caracterizează ca fiind un tânăr bine dezvoltat, binevoitor, stimabil, nu intră în conflicte, activ, în localurile publice se poartă adecvat (f.d. 61), anterior nu a fost în conflict cu legea penală (f.d. 58), însă de 8 ori a fost atras la răspundere contravențională (f.d. 59), circumstanțe atenuante sau agravante, nu au fost stabilite.

Sanctiunea art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal, stabilește pedeapsă cu închisoare de la 1 la 6 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 6000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate sau cu lichidarea persoanei juridice.

Acordând eficiență principiilor de individualizare a pedepsei și analizând ansamblul de circumstanțe ce caracterizează persoana inculpatului Cubreacov Ion, lipsa circumstanțelor care atenuază și a celor care agravează răspunderea acestuia, prima instanță întemeiat a reținut că corectarea și resocializarea inculpatului Cubreacov Ion, precum și restabilirea echității sociale este posibilă cu aplicarea unei

pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități ce vizează circulația substanțelor narcotice, psihotrope și/sau a precursorilor acestora pe un termen de 5 (cinci) ani.

Totodată, instanța de apel a reținut că instanța de fond întemeiat a conchis că, nu există careva impedimente în aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, și a stabilit în privința inculpatului Cubreacov Ion o pedeapsă non privativă de libertate pe o perioadă de probațiune de 3 (trei), acordându-i șansa de a se corecta fără izolarea de societate.

În opinia, instanței de apel pedeapsa stabilită inculpatului Cubreacov Ion sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități ce vizează circulația substanțelor narcotice, psihotrope și/sau a precursorilor acestora pe un termen de 5 (cinci) ani, în limitele pedepsei prevăzute de norma penală, este una echitabilă, legală și direct proporțională cu gravitatea faptei comise, de atitudinea numitului față de infracțiunea săvârșită și de consecințele acesteia, cât și în măsură să asigure corectarea și resocializarea acestuia, restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea ultimului și a altor persoane.

Cu referire la alegațiile procurorului cu referire la cheltuielile judiciare, instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiată această solicitare, or, instanța de fond a admis cerința procurorului privitor la încasarea de la inculpatul Cubreacov Ion cheltuielile judiciare în sumă de 3 360 lei, iar inculpatul a executat obligația de plată.

Cât privește argumentele acuzării privitor la corpurile delictive ce se păstrează la IP Cahul în pachetul nr. 1,2, cantitatea de droguri depistată să fie supusă nimicirii, instanța de apel a subliniat că aceeași concluzie a fost luată și de către instanța de fond și nu reține careva temeuri de a interveni în modificarea acesteia, mai mult ca atât această concluzie este identică cu cerința acuzatorului de stat.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că instanța de fond a dat o apreciere justă probelor administrate, iar sentința de condamnare a inculpatului Cubreacov Ion este legală și întemeiată, motive din care conchide respingerea cererii de apel declarată de procuror, cu menținerea sentinței primei instanțe.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală solicită casarea parțială a deciziei în partea stabilirii pedepsei penale, rejudecarea cauzei și pronunțarea în această parte o nou hotărâre prin care inculpatul Cubreacov Ion recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal să îi fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu

executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activități ce vizează circulația substanțelor narcotice pe un termen de 2 ani.

În susținerea celor solicitate, procurorul invocă dezacordul cu pedeapsa aplicată de către instanțele de fond, or, aceasta este prea blândă și nu corespunde principiului individualizării pedepsei penale.

Prin urmare, recurentul remarcă că instanțele de fond la stabilirea pedepsei penale nu au ținut cont de toate circumstanțele cauzei, și anume, faptul că inculpatul a cultivat și păstrat droguri la domiciliul său în proporții deosebit de mari, de 8 ori a fost tras la răspundere contravențională, infracțiunea săvârșită face parte din categoria celor grave, de asemenea nu a colaborat cu organul de urmărire penală și nu a contribuit la descoperirea infracțiunii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei soluții se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent. Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței sau s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

În recurs, recurentul invocă temeiul precum că, „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*”, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece din materialele cauzei și textul deciziei atacate rezultă că pentru pronunțarea deciziei, instanța de apel și-a motivat corect soluția bazându-se pe cumulul de probe administrat la cauza penală, examinate și cercetate în prima instanță, cercetate suplimentar și verificate în instanța de apel, apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură.

Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, instanța de apel s-a expus argumentat și corect asupra motivelor relevante din apel și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs acceptă și însușește aceste argumente, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 al hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*a se vedea hotărârea Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Lecturând textul recursului declarat, Colegiul penal constată că, procurorul a mai invocat drept temei de declarare a recursului și pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

În esență, recurentul critică decizia contestată în latura stabilirii pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, menționând că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile legale, de circumstanțele cauzei și a individualizat greșit pedeapsa, stabilindu-i o pedeapsă prea blândă.

Subsecvent, instanța de recurs susține că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art.

61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile Părții speciale a Codului penal, ținându-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunii incriminate.

Totodată, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un *proces obiectiv*, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Așadar, Colegiul penal statuează că, instanța de apel corect a menținut sentința primei instanțe prin care i-a aplicat inculpatului Cubreacov Ion o pedeapsă non privativă de libertate conducându-se de principiul individualizării pedepsei (*art. 7 Cod penal*) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal și 364¹ Cod de procedură penală.

Mai mult, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că, pedeapsa stabilită acestuia este prea blândă și una inechitabilă, din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, totodată, la caz, trebuie avute în vedere că inculpatul a recunoscut vina în instanța de apel, se căiește sincer de cele comise, a comis o infracțiune care face parte din categoria celor grave și de comportamentul acestuia după și în timpul examinării cauzei.

De asemenea se menționează faptul că, instanța de apel s-a expus motivat și detaliat asupra faptului aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, fiind suspendată condiționat executarea pedepsei lui Cubreacov Ion pe o perioadă de probațiune de 3 ani, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și nu se va expune repetat asupra acesteia.

În concluzie, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal inculpatului, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Prin urmare, Colegiul penal statuează că, temeiurile invocate de către procuror prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar depus de către procurorul, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 august 2021, în cauza penală în privința lui *Cubreacov Ion XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *04 martie 2022*.

Președinte:

Nadejda Toma

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan